

[Stæhr Johansen.]

hed giver udtryk for, hvor varm tilhænger han er af dette monopol; og som jeg sagde i mit første indlæg, er det jo synspunkter, der ikke er nye i Danmarks historie.

Jeg vil ikke begynde at sammenligne kulturministeren med Frederik den Sjette, men når han taler om radio og tv, er han ved at ligne ham, og i hvert fald kan jeg ikke lade være med at mindes den udtalelse, som Frederik den Sjette kom med, da en kreds af københavnske borgere bad om adgang til at trykke og udgive aviser frit. Da sagde kongen, at „ligesom vor landsfaderlige opmærksomhed stedse har været henvendt på at bidrage alt, hvad der stod i vor kongelige magt, til at virke for staten og folkets vel, således kan heller ingen uden vi alene være i stand til at bedømme, hvad der er til begges sande gavn og bedste“.

Når jeg hører hr. Robert Pedersen og kulturministeren, så mindes jeg disse ord, for de mener, at de alene og Danmarks radios monopol skal bestemme, hvorledes der skal sendes her i landet, helt uden konkurrence.

Til hr. Robert Pedersen vil jeg gerne sige, at jeg slet ikke forstår hans bemærkninger om England. Forholdet er simpelt hen det, at englændere i begge partier, hvor arbejderpartiet først var imod, berømmer den ordening, man har fået. Jeg kan bare citere, at Roy Mason, den engelske ordfører for Labour party i Parlamentet, sagde, dengang man igen forlængede den ordening, man har med det konkurrerende tv, at „10 års virksomhed har bevist dette programs værdi. Det er vor opfattelse“, altså Labourpartiets opfattelse, „at dets eksistens har virket ansporende på BBC og givet os et større valg mellem forskellige programmer“. Fra anden side, særlig det konservative parti, der jo var ophavsmanden til, at man fik det konkurrerende tv, er bedømmelsen selvfølgelig endnu mere positiv, men jeg vil dog gerne understrege dette over for hr. Robert Pedersen, der sagde, han havde oplysninger om det modsatte. Jeg har forsøgt af finde frem til det og har aldrig fundet andet end tilfredshed hermed.

Derfor vil jeg også spørge kulturministeren, da han går så langt som til at tale om kaotiske forhold andetsteds: er der kaotiske forhold i Finland, hvor man har indført reklamefjernsyn? Er der kaotiske forhold i

Vesttyskland, hvor man har det samme? Er der kaotiske forhold i Frankrig? Jeg kan forstå hr. Johan Philipsen, der sagde: hensynet til dagspressens vanskelige stilling gør, at vi i venstre i øjeblikket ikke vil gå ind for reklamefjernsyn. Den stilling forstår jeg, for det er det, vi, der har fremsat forslag om reklamefjernsyn, også har drøftet, men vi har til gengæld også gjort, hvad vi kunne for at få pressen til at interessere sig for det. Vi har det hollandske eksempel, der viser, at man dér for det første i nævnet har to fra pressen, men at man også samtidig har dette, at af indtægterne går der dele til pressen, således at pressens indtægter ikke bliver nedsat, og på længere sigt ved man jo som i England, at annoncemængden er steget med 35 pct.

Johan Philipsen: Jeg har kun nogle ganske få ting, jeg gerne vil have sagt. Hr. Robert Pedersen lancerede ordet „mangesidig“. Det blev afvist af kulturministeren. Det ord vil jeg nu godt fastholde, for det kunne da være, det var en løsning på vore formuleringsproblemer.

Så sagde hr. Morten Lange for et øjeblik siden, at der bør kunne opnås enighed om finansiering af undervisning osv. Hvis hr. Morten Lange ville anvende den hurtighed i opfattelsen, han normalt er i besiddelse af, ville vi altså rigtigere konstatere, at de politiske partiers repræsentanter ved denne lejlighed er enige om, at visse dele af det, som Danmarks radio i øjeblikket finansierer, føres ud, hvor det hører hjemme, i de respektive statsorganer.

Endelig følger jeg kun til hr. Morten Lange: der er såmænd nok, vi er uenige om; vi kommer ikke til at savne stof i vort i øvrigt behagelige samvær.

Tak til undervisningsministeren for svaret. Vi får se, hvad der kommer mere i denne sag.

Kun denne bemærkning til kulturministeren: jeg er vist i nogen grad blevet misforstået, for jeg ved da godt, der ikke er monopol på at producere kassetter i dette land, men det, der har generet mig, er de anker fra f. eks. de store rederier, A. P. Møller osv., som vi fik, da vi var på Grønlandstur, om, at man ikke kan anvende de kassetter; det hænger jo også sammen med, at undervisningskassetter ikke kan anvendes,